

[Tholstrup.]

jeg gerne sige, at der gik altså 6—7 måneder, før regeringen kunne tage sig sammen til at gennemføre tilbageførelsen til friliste, som man lige kort forinden, i valgkampen i 1950, havde kritiseret så stærkt, at man måtte vente, at denne tilbageførelse ville finde sted umiddelbart efter regeringens tiltræden. Der gik også 6—7 måneder, inden man ophævede sukkerrationeringen, efter at vi havde påvist, at sukkermarkedet havde udviklet sig derhen, at der ville blive sukker nok. Først efter at bærrerne var tørret ind eller rådnet op, efter at det var for sent, blev sukkeret givet fri. Det er jo således, at vi hele tiden er foran. Vi kan sige lidt i forvejen, hvorledes det vil gå, og vi kan stille op, hvad vi vil foreslå regeringen at lave i den kommende tid, men regeringen vil altid komme 6—8 måneder bagefter, og det er det, der er så kedeligt.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Foranlediget af det ærede medlem hr. Krag's udtalelser om dumping stillede jeg et spørgsmål om forståelsen af, hvad der er dumping. Jeg vil gerne have svar på spørgsmålet, om det ikke er rigtigt, at for at man kan tale om dumping, skal der være kastet udenlandske varer ind på det danske marked for at trykke priserne, de danske virksomheder skal være slået ud, og derefter skal man have forhøjet priserne fra udlandet. Det må være sådan, det skal foregå, når der skal være tale om dumping. Det er rart at vide, hvilken definition man opererer med.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg må sige til det ærede medlem hr. Tholstrup, at det var ikke så vanskeligt at forlange sukkerrationeringen ophævet, og vi kunne alle være enige om ønskeligheden heraf, men det, der forelå dengang, var, at der i realiteten ikke var nogen mulighed for at gennemføre ophævelsen af rationeringen, før der skete en ændring med hensyn til vore indkøbsmuligheder. I det øjeblik, da vi fik mulighed for at købe sukker i blød valuta og vi derigennem kunne frigøre os for de forpligtelser, vi havde overfor vore nabolande, overfor hvem vi havde forpligtet os til store leverancer, skete det.

Weikop: Det ærede medlem hr. Tholstrup siger, at vi før valget havde sagt, at vi ville føre de 800 mill. kr. fra bunden liste til friliste, såsnart valget var overstået. Hvis det ærede medlem vil tænke sig om, tror jeg, han vil huske, at vi sagde — jeg tror, det var med det ærede medlem, jeg havde en diskussion derom i Studenterforeningen —, at vi netop ikke ville give noget sådant løfte, men at vi ville foreslå det overført med en anden varesammensætning.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Krag — man skal jo også give andre medhold, når man kan —, at det er rigtigt, at det ærede medlems parti har været medvirkende til en liberalisering af brillestel. Tænk nu, brillestel, når det drejer sig om en import på 7 milliarder! Socialdemokraterne fandt brillestellene for dyre, og så skulle de på friliste, og det er da givet, at når den højtærede minister ikke havde foreslået det og der kom noget så fornuftigt fra socialdemokraterne, så gik vi naturligvis med til det med den kampånd og det kampmod, vi har.

(Kort bemærkning).

Krag: Det er rigtigt, at det var på socialdemokratisk initiativ, at brillestellene blev liberaliseret, og det er kommet forbrugerne til gode gennem billigere priser, men det ærede medlem hr. Weikop skal ikke glemme, at det drejede sig om hele metervareordningen, om deponeringsordningen i fuldt omfang, og her hjalp vi fra socialdemokratisk side sammen med det radikale venstre til en liberalisering, da den liberale regering var blevet ligesom lidt afbleget i sin liberale målsætning.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ville gerne have en definition på dumping. Det tror jeg ikke jeg vil indlade mig på, for jeg ved ikke, hvilke polemiske hensigter han har, men jeg kan give et eksempel: gelatinen kostede 14 kr. 65 øre her i landet. Tyskerne tilbød den i samme kvalitet til 14 kr. 20, øre til trods for at hjemmemarkedets pris var 19 kr. 75 øre. Derefter satte den danske fabrik prisen ned, så den kunne konkurrere med tyskerne, hvorefter tyskerne ifølge Dansk Arbejdes oplysninger meddelte deres kunder her i landet, at de gerne ville vide, hvor lav en pris der var nødvendig, og så ville den pris straks blive accepteret af de tyske fabrikker. Det er dumping.